

Valg 25. Og Ungdommen er nu lige saa udviklet her i Landet i 21 Aars Alderen, som den den Gang var i 25 Aars Alderen, i alt Fald kan der ikke for Ministeren være nogen Risiko ved at gaa med til en saadan rimelig Udvidelse af Valgretsalderen.

Ministeren sagde, at det, jeg har fremført om Forholdene i andre Lande, betød ikke noget. Det er en mærkelig Udtalelse. Det har dog noget at sige, hvor tidligt man kan bruge Ungdommen som Medborgere i andre Lande, og kan man bruge den i andre Lande, maa vi ogsaa kunne bruge den her, saa meget mere som vi roser os af at have en saa dygtig, kraftig og oplyst Ungdom. Og naar man i andre Lande kan være vel tjent med at give Ungdommen sociale Rettigheder efter et meget kort Ophold i Kommunen eller en ringe Skattebetaling eller Ikke-Modtagelse af Fattighjælp i en meget kort Tid, maa man ogsaa kunne være det her i Landet. Det maa dog være Ministerens Opgave at gøre hele Landet interesseret i de kommunale Forhold og den kommunale Styrelse, for at man derigennem kan faa den største Garanti for rolige Forhold og den bedst mulige Styrelse af Kommunerne.

Jeg beklager, at den højtærede Minister ikke vil gøre nogen Undtagelse for Sønderjyllands Vedkommende. Selvfølgelig saa jeg helst Lovforslaget gennemført, som det er, eller et noget lignende, inden Valgene i Sønderjylland, men naar den højtærede Minister ikke mener at kunne gaa med til det, maa jeg særlig beklage, at han heller ikke vil være med til en Undtagelsesbestemmelse for Valgene i Sønderjylland. Det vil praktisk talt sige, at saa godt som alle de Tjenestemænd, der er kommet derned, maaske med Undtagelse af Amtsassessorerne, vil miste deres Valgret. Den højtærede Minister henviste nok til, at noget lignende kan indtræffe i andre Kommuner i det øvrige Land. Men det kan det aldeles ikke. Der er sikkert ikke nogen Kommune, hvor alle Embedsmændene er tilflyttet de sidste to Aar; det skulde da være en saadan, hvor der ikke er andre Tjenestemænd end Præsten. Derfor er denne Henvisning til andre Kommuner ganske ved Siden af. Her er der et ganske særligt og meget beklageligt Forhold, idet de paa-gældende Mennesker i mange Tilfælde har bragt Ofre for at overtage Tjenestestillingen dernede. Skal de nu yderligere miste deres borgerlige Rettigheder i den Anledning, er det dog en lovlig haard Straf.

Jeg beklager, at Ministeren ikke vil gaa med til en rimelig Ordning, saa vi kan komme godt over Valgene dernede. Det betyder ikke saa lidt, navnlig for vort Land, at Valgene forløber normalt og heldigt, men maaske vi kan tale nærmere ogsaa derom i Udvalget. Jeg skal paa ny anbefale Lovforslaget.

Stenggaard-Kirkegaard: Da Rigsdagen i Fjor gennemførte Loven om Nedsættelse af en Valglovskommission, var alle Partier enige om, at Kommissionen ogsaa skulde beskæftige sig med den kommunale Valglov, og selv om der er visse Bestemmelser i den kommunale Valglov, som ligger udenfor Kommissionens Kompetence, maa man dog naturligt gaa ud fra, at det, naar Kommissionen har afgivet sin Betænkning, ogsaa vil føre til et Forslag angaaende den kommunale Valgret, og naar det er Tilfældet, forekommer det mig at være mærkeligt, at Socialdemokratiet paa det nuværende Tidspunkt fremsætter Forslag om Revision af den kommunale Valglov. Jeg tror, at det vilde være fuldstændig ørkesløst, at Rigsdagen for Øjeblikket gav sig til at drøfte et saadant Forslag. Man ønsker formodentlig fra Forslagsstillernes Side Lovforslaget henvist til et Udvalg, og jeg skal selvfølgelig heller ikke modsætte mig, at dette sker; men jeg ønsker paa Forhaand at udtale den Opfattelse, at nogen videre Forhandling angaaende dette Forslag er ørkesløs.

Sven: Den højtærede Indenrigsminister betegnede det foreliggende Forslag til Lov om kommunale Valg som en Genganger. Man kunde ogsaa sige, at det er en Ganger, en gammel Traver, som kommer igen hvert Aar, som man har Gensynsglæde af at se. Gensynsglæden forøges noget ved de charmerende Forelæggelses-taler, som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Sundbo) altid forstaar at ledsage Lovforslaget med. I Aar har den ærede Ordfører som væsentligt nyt haft en Henvisning til Forholdene i Frankrig og England, og der blev rettet en speciel Bemærkning til det Parti, jeg har den Ære at repræsentere, gaaende ud paa, at vi, der jo handlede med Nationalitet — det er for øvrigt en mærkelig Vending —, maatte være meget ivrige efter at se hen til, hvorledes Frankrig havde ordnet sine kommunale Forhold, vi kunde roligt acceptere de Regler, der gjaldt dér. Jeg maa imidlertid tilbagevise en saadan almindelig Henvisning til de Forhold, som gælder i